

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200342
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a z členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filákovského, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej U. Z., nar.X.XX.XXXX, bytom W. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK Svidník, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 213,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 4C 19/2014-48 zo dňa 16.9.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v sume 33,97 Eur a žalobca je povinný ju uhradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet advokáta JUDr. Igora Šafranka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom návrh zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vo výške 100,66 Eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že žalobcom uplatnený nárok v konaní na zaplatenie sumy 213,57 Eur s príslušenstvom je premlčaný, nakoľko konečná splatnosť úveru nastala 10.11. 2010 a návrh na začatie konania bol podaný 29.1. 2014, teda uplynula všeobecná premlčacia doba. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania nároku, súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania. Vedľajší účastník vstúpil do konania na ochranu občana spotrebiteľa, žalovaná voči jeho vstupu, jeho prejavom nemala výhrady. Na vznesenú námietku premlčania súd prihliadol, pretože úkon vedľajšieho účastníka považuje za úkon podaný oprávnenou osobou v konaní.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania pohľadávky zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovanej súd nepoukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle zákonných ustanovení.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu súd trovy nepriznal, u žalovanej nedošlo ku vzniku trov. Naopak súd podľa toho istého ustanovenia priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, pretože tento vstúpil do konania na ochranu občana spotrebiteľa (žalovanej), ktorý okrem právnej argumentácie vo veci poukázal že nárok je premlčaný. Trovy právneho zastúpenia súd priznal z hodnoty 213,57 Eur, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu 19,92 Eur a 8,04 Eur paušál pri vykonaných úkonoch: - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§13a ods. 1, písm. a/ citovanej vyhlášky) 19,92 Eur, paušál 8,04 Eur, vyjadrenie z 28.4. 2014 (§ 13a ods. 1, písm. c/AT) -19,92 Eur, paušál 8,04 Eur, odmena spolu bez DPH 55,92 Eur, DPH 20 % - 11,18 Eur, odmena spolu s DPH 67,10 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Má za to, že zmluva o úvere bude vždy absolútnym obchodnoprávnym záväzkom, a to aj v prípade, že jedna zo strán je spotrebiteľ. Namietal, že vzhľadom na to, že Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania, otázka premlčania sa má posudzovať výhradne podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka. Rovnako nesúhlasí s rozhodnutím o trovách konania z dôvodu ich neúčelnosti. Navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu a priznať trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že jeho trovy konania sú neúčelné. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery súdu prvého stupňa a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Odvolateľ obhajuje dôvodnosť aplikácie obchodnoprávnej úpravy s poukazom na zmluvu o úvere ako absolútny obchodnoprávny vzťah.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ.

O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu by nemali byť žiadne pochybnosti. Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 14.11.2005 (čl. 3-4). Ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravovalo, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naopak žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobcovi je preto dôvodné priznať postavenie dodávateľa a žalovanej postavenie spotrebiteľa.

Odvolačný súd nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 OZ.

Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu premlčania a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5MCdo 20/2009).

Z obsahu spisu je zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 10.11.2010, kedy vznikla žalovanej povinnosť splatiť celú pohľadávku podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 0620905046. Trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ) uplynula dňa 10.11.2013. Žaloba bola podaná dňa 29.1.2014., t.j. po uplynutí premlčacej doby. Správne teda postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovanej a žalobu zamietol.

Pokiaľ sa týka námietok žalobcu vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka, ktoré boli priznané súdom prvého stupňa, odvolací súd ani túto odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba, ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou žalobcu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia, resp. nadbytočnosti. Vedľajší účastník má totiž v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O. s. p..

Z ust. 93 ods. 4 O. s. p. možno vyvodit', že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje možnosťou zabezpečenia si kvalifikovaného právneho zastúpenia splnomocneným právnym zástupcom advokátom. Samozrejme aj právo na náhradu trov konania. Podľa ust. § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia.

Občiansky súdny poriadok v § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach preto nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájil svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné a účelné.

Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalobcu vo vzťahu k priznaniu trov vedľajšiemu účastníkovi, považoval za nedôvodnú a rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v tejto časti za vecne správne.

So zreteľom na vyššie uvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 19,92 Eur (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál 8,39 Eur a 20 % DPH vo výške 5,66 Eur, celkom vo výške 33,97 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.